

Sažetak

U ovoj knjizi predstavljeno je istraživanje kojim se željelo vidjeti kako mladi sa zagrebačke *punk*-scene definiraju politiku, koje oblike političnosti i na koji način sami prakticiraju ili prepoznaju kod drugih aktera scene. Nalazi istraživanja pokazuju kako se odnos mladih prema politici ponekad shvaća kao »apolitičan«, a opisuje se nesklonost političkim strankama ili nepovjerenje u političare, što nepovoljno utječe na aktivnije sudjelovanje mladih u političkim procesima i institucijama. No, bez obzira na takav stav o političkom angažmanu mladih, možemo zaključiti kako oni različito reagiraju na te (ne)svjesne barijere koje se pred njih stavljaju. Iz tog razloga zanimali su nas alternativni oblici iskazivanja političnosti, koji su primjeri političke aktivnosti mladih te kako prikazuju njihovu asertivnost, ali i gubitak društva koje ne prepoznaje potencijal njihove političnosti.

Na temelju analize nalaza istraživanja definirano je sedam kategorija koje su različiti oblici političnosti mladih aktera scene: 1. formalna političnost; 2. neformalna političnost – aktivizam; 3. *punk*-pristup; 4. stilski izričaj; 5. prakse potrošnje – (anti)konzumerizam; 6. političko (samo)izjašnjavanje; 7. verbalna ekspresija. Ovo istraživanje ističe potrebu za prepoznavanjem političke zainteresiranosti ili participacije mladih ljudi u širem spektru političkih aktivnosti od onih koje se odnose na tradicionalne indikatore, npr. na sudjelovanje u političkim strankama i izlaske na izbore. Uzimajući u obzir samo navedene indikatore, pogrešno možemo zaključiti da društveni aktivizam mladih slabi. Umjesto toga potrebno je prepoznati širi spektar aktivnosti i praksi koje su primjeri njihova političkog djelovanja. Svi ti primjeri govore o asertivnosti mladih ljudi da različitim načinima djelovanja odgovaraju na postavljene barijere.